

Huszonhárom ország diplomatái Szegeden

A Budapesten akkreditált diplomáciai missziók vezetői, munkatársai, szám szerint 23 országból tegnap a délutáni órákban Szegedre érkeztek Biczó Györgynek, a szegedi városi tanács vb elnökének meghívására. A diplomaták társaságában volt Szarka Károly külügyminiszter-helyettes, valamint a Magyar Külügyminisztérium több más vezető beosztású munkatársa.

A diplomaták, akiket a szegedi városi tanács vb elnöke fogadott, két napot töltenek Szegeden, ismerkednek a várossal, s megtekintik a szabadtéri játékok két előadását. Tegnap este Verdi *Aida* című operáját nézték meg a vendégek, s nagy elismeréssel nyilatkoztak a művészi produkcióról, a szabadtéri színpad és nézőtér monumentális méreteiről, általában a játékokról.

Találkozás a Tisza-parti városban

Az események krónikása — az újságíró — is várta tegnap délután a diplomaták érkezését Szegedre. Néhány mozaikot a jegyzetfüzetből arról a rövid időről, ami a diplomaták érkezésétől az *Aida* előadásának megkezdéséig terjedt.

A Hungária Szálló elé egymás után érkeztek a diplomaták gépkocsijai. A diplomáciai testület Szegeden találkozott. Minden világnyelven folyt a társalgás. A magyar külügyminisztérium vezető munkatársai a külföldi diplomaták több, a várossal összefüggő kérdéseire is válaszoltak. S öröm volt hallani, hogy a Budapesten akkreditált diplomáciai missziók Szegedre látogató vezetői, munkatársai, ki többet, ki kevesebbet, de tudták Szegedről.

Mihail Andrejevics Popov, a budapesti szovjet nagykövetség ideiglenes ügyvivője — mint mondta — már többször járt Szegeden.

— Ismerem és szeretem a várost — állapította meg. — Érdeklődéssel várom az *Aida* előadását.

Sajnos, abba kellett hagyni a beszélgetést, mert Mihail Andrejevics Popovot körülfogták a többi diplomaták, hogy üdvözljék, szót váltsanak vele.

Már az első percekben

Nagyszerű társalgó, vig kedélyű ember Joseph Godson Amamoo, a Ghanei Köztársaság rendkívüli és meghatalmazott nagykövete. Jól szét akar nézni a városban, bár — mint mosolyogva megjegyezte — tudja, hogy a szalamiról és a paprikáról is híres Szeged.

— Először járok Szegeden, de már az első percekben is megállapítottam, hogy szép város.

Nkrumah ghanei elnök magyarországi látogatása is szóba került. A ghanei elnök látogatása — nyugtáztuk örömmel — tovább erősítette a ghanei és a magyar nép barátságát.

— Különben — jegyezte

meg Joseph Godson Amamoo — én vagyok az egyetlen afrikai nagykövet Magyarországon. Más afrikai országoknak is van saját követségük útján diplomáciai kapcsolatuk Magyarországgal, de ezek a nagykövetek nem Budapesten laknak.

Mikor búcsúznak, a ghanei nagykövet tört magyarsággal, de őszinte csengéssel mondta:

— Éljen Magyarország!

Majd hozzáfűzte:

— Örülök, hogy szegedi újságíróval találkozhattam. S aztán „súgták”, hogy a ghanei nagykövet is újságíró volt.

Aki Magyarországot szerelmese

Felcséggel együtt jött Szegedre Sawfat Abdel Hamid Baraka is, az Egyesült Arab Köztársaság magyarországi ideiglenes ügyvivője. Szeged számára sem ismeretlen, mert 1959-ben járt már a Tisza-parti városban.

— Magyarország szerelmesevé váltam, bevallom ezt. Ezért kezdtem tanulni a magyar nyelvet.

— Azt mondják — nevetett —, hogy jó magyar kiejtésem van.

A szovjet úrkutatás újabb sikere? Ha így halad a tudomány, akkor talán pár év múlva nem repülővel járunk.

Csei Ce-min, a Kínai Népköztársaság budapesti rendkívüli és meghatalmazott nagykövete — aki szintén többször megfordult már Szegeden — elragadtatással beszélt a várossal.

— Tavaly is Szegeden jártam, s igen szívélyesen fogadtak itt. Az újság útján is köszönet érte.

A szovjet úrkutatásról:

— A Szovjetunió újabb diadala a kozmosz meghódítása felé vezető úton az egész szocialista tábor, s az egész békeszerető emberiség sikere is — állapította meg. — A szovjet tudomány minden újabb eredménye az ember javát szolgálja.

Gratulál az amerikai ügyvivő

Az étteremben pohárka hűsítő italt fogyasztottak a diplomaták. Megkóstolták a szatymazi őszibarackot, a híres gyümölcsöt. Ízelték. Aztán társalogni kezdtek.

A szovjet nagykövetség ügyvivőjéhez lépett az Amerikai Egyesült Államok budapesti követségének ideiglenes ügyvivője, Horace K. Torbert is, és gratulált, hogy sikeresen visszatért a Földre a két szovjet űrhajós, aki a kozmoszban „randevúzott”.

S később csoportosan indultak a diplomaták a szabadtérire...

Morvay Sándor

Dél-afrikai művésznő látogatása Szegeden

Tegnap, szerdán este ünnepélyes fogadást adott a Hazafias Népfőnt Szeged városi bizottsága a moszkvai békekongresszuson résztvevő dél-afrikai művésznő, Rawot Elizabeth Szegedre érkezése alkalmából. A neves békeharcos színésznővel érkezett Szegedre egy, a moszkvai békekongresszuson résztvevő nyugatnémet házaspár is.

A vendégeket Lacsán Mihályné országgyűlési képviselő és Nagy István, a Hazafias Népfőnt titkára fogadta. A fogadás után a vendégek megtekintették a szabadtéri játékok *Aida* előadását. Az afrikai művésznő, valamint a nyugatnémet házaspár ma délelőtt fogadja Biczó György, a városi tanács végrehajtó bizottságának elnöke.

lehet segíteni, és segítenek is. A blokküzem dolgozóinak panel oldalait még száradás előtt drókével felborzolják. Attól függően, hogy a blokkot majd géppel, vagy kézzel vakolják-e,

durva, vagy csak érdes felületet lehet ily módon készíteni.

Az I-es téglagyárban levő blokküzemben állandóan foglalkoztat egy minőségi átvétőt az építőipari vállalat, aki közli, hogy mikor, milyen fajta téglablokk kell az ögyesszatelepi építkezéshez. Az üzem dolgozói igyekeznek is mindig eleget tenni a kérésnek. S ha még mostanság is előfordul, hogy nem olyan blokkok érkeznek Új-szegedre, mint amilyenekre éppen szükség volna, annak az oka, hogy az együttműködés néha még dőcög, a szervezés nem mindig tökéletes. De mivel állandó tekintetben a javulás, nyugodtan elmondható, hogy a nehézségek főképpen abból származnak, hogy a blokküzem is új még, meg a blokkok építkezése is. Nincs benne elegendő gyakorlatuk az embereknek.

Persze a blokkfalra mégis-

csak kell a vakolat, s ha nehezebb is ráragasztani, mint a téglára, azért — panaszkodnak az újszegedi házak. Egy sem marad nyersen, mindent bevakolják, be is festik majd.

F. K.

Baritkiválasztó művet építenek Rudabányán

Az év elején üzembe helyezett Rudabányai Vasércdúsítóműben, ahol a pátérc vastartalmát 21 százalékról 42 százalékra dúsítják, a művet közben évente 70 ezer tonna meddő keletkezik, és majdnem 30 000 tonna por száll el a levegőbe. A meddőben és a porban azonban jelentős mennyiségű barit található, amelyet a festégyártásnál és a mélyfűrésznél fontos segédanyagként használnak. Jelenleg külföldről hozunk be elég nagy mennyiségű baritot erre a célra.

A rudabányai pátérc med-

A ruhagyári pártszervezet az üzem „lelkiismerete”

A munka kottalapjára új ütemjeleket rajzolnak a Szegedi Ruhagyár dolgozói. Azt mondják, az utóbbi napokban fordulóponthoz érkeztek. Az év eleje óta nagyon sok nehézséggel, bajjal küszködtek, pedig a korábbi években megszokták, hogy munkájukról általában jól mondanak, jól írnak az újságok. Nem is volt különösebb baj, sőt mondhatni, hogy az ország ruházatiipari gyárai között többször az elsők voltak. A régi »fényében« kezdtek hozzá az új profil átvételéhez. Azt hitték, minden simán megy, mint a karikacsapás. Legalábbis nem számítottak olyan problémákra, mint amilyenek jelentkeztek. Amikor aztán sorra jött a baj, ez hidegzuhanyként hatott a vállalat vezetőire és dolgozóira is.

Panaszkodás, kapkodás

A tervteljesítés hónapokon át dőcögött. Napirenden volt a panaszkodás, a kapkodás. Ha valaki a »miért« után érdeklődött, hárman-négyen is magyarázták az elmaradás okait: Új munkaszervezést, gyártási eljárást kellett meg-honosítani, anyaghány miatt sok volt az átvétel. Nem jól készítették elő a profilátvétel. Rosszak a testvérmunkák átvett gépek és így tovább.

Elsőnek a gyár „lelkiismerete” — ahogyan egyesek az üzemi pártszervezetet nevezik — szólalt meg, bár a panasszal nem fukarkodtak a pártbizottság tagjai sem. Igen sűrűn azzal telt el egy-egy ülés, értekezlet, hogy ki ki mondta a magáét, az általa ismert, vagy látott bajokat. De azért keresték, kutatták a kiutat. Tehát nemcsak sósárogatok a régi sikerünk hónapok után, hanem megpróbálták összefogni az erőket, a munkaszalagokat, az embereket.

Az üzemi pártbizottság szüntelenül figyelte a munkatér statisztikáit, amelyek jelezték a hibát, a selejtet, a nemtörődöm munkát is. S amint a jó orvosok, a pártbizottság tagjai nem elégedtek meg azzal, hogy észrevették a hibákat. Keresték a gyógymódot és találtak is.

A munkások kérésére

Ha taggyűlést tartottak a szalagok életéről, a termelőmunka gazdaságosságáról, a tervekről, a tennivalókról, munkamódszerekről esett leggyakrabban szó. Így volt ez a pártcsoport-értekezleteken is, melyeket havonta, vagy ha a szükség úgy kívánta, kéthetenként tartottak. Többször megtörtént, hogy a munkások »házhöz hívták« a pártbizottság tagjait, ha valami rendelkezéssel tapasztaltak. Minden esetben teljesítették a munkások kérését, megvizsgálták a problémákat. De ha valahol sok volt a selejt, a szalagvezető, a termésmester segítségére siettek a mesterséget a többieknek jobban ismerő kommunista munkások, pártve-

zetőségi tagok. Odaálltak a selejtet gyártó szaktársak mellé, nézték, vizsgálták, hol lehet a hiba, és segítettek. Volt olyan eset is, hogy a pártbizottság tagjainak javaslatára a vállalat vezetősége felülvizsgálta a kialakított munkanormákat, mert az akkori normacsoporthoz helytelenül állapította meg azokat.

A személyes példamutatás, a segítség sok szép tanújel adták most is Kiss Ferencné alapszervezeti titkár, Karácsonyi Pálné szalagvezető, pártbizottsági tag, Dénes Jánosné alapszervezeti vezetőségi tag, Gera János szabászati pártcsoportvezető, s az olyan kiváló munkások, mint Balla Béla, s mások. Nekik és természetesen első-sorban a pártszervezeteknek van nagy szerepük abban, hogy ma már elmondhatják az üzemben: kezdenek kilábolni a bajból. Ez a kilábolás azt jelenti, hogy a második negyedévben a tervet mennyiségben 100,5 százalékra forintértékben pedig 105,5 százalékra teljesítették.

Keressük az okot

— Probléma azért még most is akad bőven — magyarázza Berzsenyi Lajos, az üzemi pártbizottság titkára. — Most például az A-műszakban végzett politikai munkát vizsgáljuk, mert a termelés számai jeleznek. Egy vasos dossziét vesz elő, amelyben a napi termelési jelentéseket gyűjti.

— Az A-műszak — folytatja — valamennyivel mindig a B-műszak mögött jár, pedig ugyanolyan munkafeltételekkel dolgoznak ott is az emberek, s ugyanazokat az árukat gyártják. Keres-

sük az okot, hogy segíteni

tudjunk, mert ez nemcsak a vállalatnak, hanem a dolgozóknak is érdekük.

Visszalapozgat a naplóban, s mindjobban belemelegedik a beszédbe. Látszik rajta, érdekli hangjából is: a jelentésgyűjtés nem formáság nála. Munkamódszeréhez tartozik, kipróbált és jól bevált eszköz, amely hathatósan elősegíti a termelés alakulásának szemmel tartását. Lehetővé teszi a gyors, operatív intézkedéseket, ha arra szükség van. Nos, most úgy látszik, szükség van a gyors és alapos vizsgálatra, elemzésre. Annál is inkább, mert már huzamosabb ideje tart az A-műszak elmaradása. Sorolja is az elmúlt hónapok egyes munkanapjainak tény-számainak.

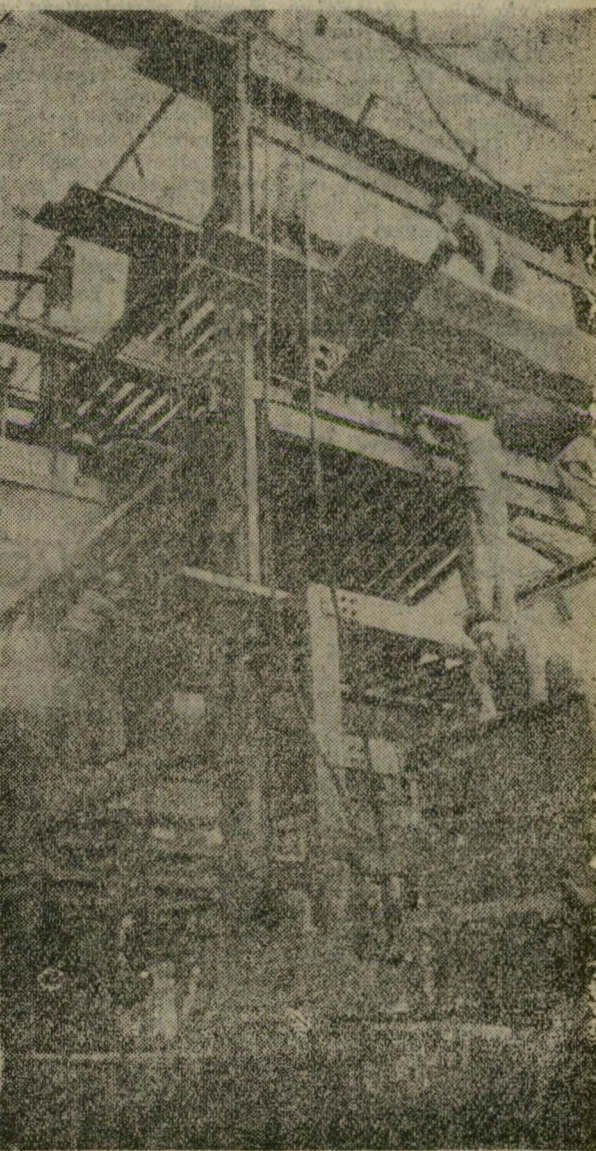
A munkás a magáéra vigyáz

— Május 6: az A-műszak 96 százaléka, a B-műszak 96,6. Május 26-án az A-műszak teljesítménye 96,6, a B-műszak pedig meghaladta a 98 százalékot.

A jó és hasznos módszerek hozzátartoznak a ruhagyár mai életéhez. Az üzem gazdája, a dolgozó ember hatá-sosan és felelősséggel beleszól a vezetésbe. Mert itt és máshol is, ha azt mondjuk, pártellenőrzés, ebben benne van az is, hogy a munkás a magáéra vigyáz. Nemcsak egyéni hasznáért — ezért is, mert neki gyűlik a nyereség —, hanem társai javára is. A pártszervezet tehát örökdió a munka rendje és eredményessége felett. Ez a hivatás. Az üzem »lelkiismerete« igen kitüntető cím, csak következetességgel, kemény, al-dozatkész munkával lehet teljességgel kiérdemelni.

Nagy Pál

Szerelik az új kazánt



A Szegedi Paprikafeldolgozó Vállalat gőzkazánja az utóbbi időben kicsinek bizonyult. Már évek óta egy vas-úti mozdony segítette ki, hogy elegendő gőzt adhasson az új, modern szárítógépeknek. Most kicserélik a régit nagyobbra. A szegedi kazánszerelők gyors ütemben állítják fel az új kazánt, hogy mire beköszönt a nagy paprikafeldolgozási szezon, zavartalan legyen a gőzszolgáltatás.

A blokkfalra is kell vakolat

Az Ögyessza-lakótelep két felépült lakóházának belső vakolását már elkészítették, sőt hozzákezdtek a homlokzatok »bepucolásához« is. A kőművesek viszont sokat panaszkodnak, hogy nagyon nehéz a téglablokkot vakolni, ha nem vigyáznak, nem csapkodják be előbb egészen folyékony cementtel,

ledobja a habarcsot

a fal, akár géppel, akár kézzel dolgoznak.

Igazuk is van, a panelel tükrös felülete miatt szaporánlan a munka. De ez nem újdonság az építőiparban, hiszen a beton vakolása hasonlóképpen nehéz, s ezen is, azon is lehet segíteni.

De nézzük előbb, miért »tükrös« a téglablokk? Amikor a téglákat összekötő cementes habarcsanyagot vibrátorral összerázzák, a nehezebb fajsúlyú homok, sóder, kavics befelé, a téglák felé helyezkedik el, s a cement kicsapódik a felszínre. A túlságosan sima felület tehát a technológiai eljárás velejárója.

Az előállítás módszerét megváltoztatni nyilvánvalóan nem ésszerű, de azért a blokkon — amint mondtuk —